

Bep Cherillo en de Kunstkring

“Het was bij toeval dat ik mijn hobby van tekenen en schilderen heb ontdekt en ontwikkeld”, vertelt Bep. “Ineke, een vriendin van mij tekende veel en toen ik me in haar werk geïnteresseerd toonde, kreeg ik van haar voor mijn verjaardag een schetsboek. Roel van der Bij die in de Badkuip een groepje leerlingen had, zag dat en vroeg me of ik ook daar mee wilde doen en zo kreeg ik mijn eerste lessen in aquarel, portret, stillevens en model. Via Roel raakte ik bekend met de Kunstkring. Dat was in die tijd een kleine en hechte vereniging van ongeveer 30 leden, die een atelier hadden aan de Van Kempensingel. In de loop van 1998 werd ik lid en daar kon ik regelmatig portret- en modeltekenen. De frequentie hing wel af van het aantal deelnemers, want soms kon het gewoon niet doorgaan”

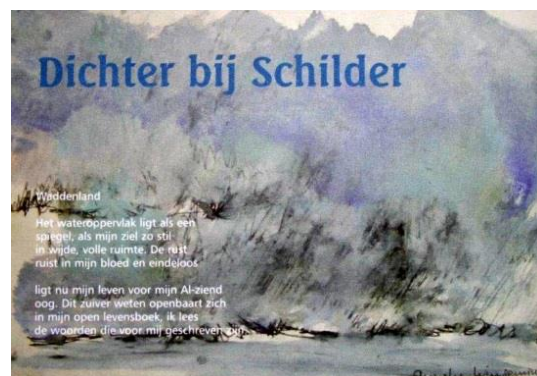
Bep

Bep treedt toe tot het bestuur

Bep vertelt over haar komst in het bestuur: “In 2002 kwam ik in het bestuur als opvolger van penningmeester Hermien Vermaat. Ik was in het jaar daarvoor met vervroegd pensioen gegaan en had tijd en zin om dit werk te gaan doen.

Bep: “Die eerste jaren waren echt bijzondere jaren. Financieel was het bijna niet rond te krijgen. Het was best een uitdaging. Ik moest veel creativiteit gebruiken om oplossingen te vinden om de eindjes aan elkaar te knopen. We hadden in die jaren immers ook geen reserves.

Twee van die oplossingen die ik bereikte was dat er enerzijds in overleg met de gemeente een vrijstelling van 125 euro huur per maand kwam, zolang we in de Van Kempensingel zaten en anderzijds dat er een contributieverhoging werd doorgevoerd. Ook is de oplossing bedacht dat alleen actieve leden die gebruik maakten van het atelier voor portretten en modellen daar een klein bedrag per sessie voor moesten betalen. Op zich logisch, maar in de uitvoering bleek dat toch niet eenvoudig. Het innen werd op een bepaald moment zelfs Christian Jut teveel. Ja, en als Chris het moeilijk vindt, iemand die buiten het bestuur vaak de vereniging op zijn schouders nam, dan is dat dus geen eenvoudige oplossing.

Rond 2005 hebben we, zo vertelt Bep, een bijzonder project gedaan Het heette “Dichter bij Schilder”. Anke Winsemius had via Marjo Zwaneveld een goed contact met de Dichtersgroep Woerden. Er kwam een prachtig boekje uit waar veel leden van de Kunstkring een bijdrage leverden bij een passend gedicht”. Ik heb het boekje eens doorgebladerd en het verdient door de hoge kwaliteit eigenlijk een bijzondere plek in ons Atelier.

Naar de Havenstraat

In 2005 werd het fundament gelegd voor een volgende grote stap. Het bestuur koos voor een planmatige aanpak. Cees Laan trad op als adviseur van het bestuur. Er kwam

een beleidsplan en een bedrijfsplan en er verscheen een rapport met een verkenning over de positie van de Kunstkring in de Woerdense cultuurveld.

Van de hand van Christian Jut en Bauke Ferwerda kwam er een expositieplan en werd het pand aan de Van Kempensingel geschikt gemaakt voor het houden van exposities. Dat alles was nodig om het publiek beter te bereiken en de Kunstkring meer op de kaart te zetten.

De gemeente werd benaderd voor financiële ondersteuning bij het verder opknappen van het pand, maar dat liep anders dan verwacht.

Bep herinnert zich die tijd nog erg goed: "Het bestuur voerde overleg met wethouder Strik. Duidelijk werd dat de gemeente andere plannen met het pand aan de Van Kempensingel voorzag en kwam voor de Kunstkring huisvesting in de Havenstraat en mogelijk op termijn op het Defensie-eiland in zicht".

Het uitwerken van de plannen door de gemeente nam nogal wat tijd in beslag. Het uiteindelijke plan was om de het oude gebouw van de Mariaschool te herinrichten ten behoeve van de Kunstkring, kantoren voor het Museum, het Parkeerbeheer, een begeleidingsorganisatie naar werk en een Marokkaanse winkel".

Eindelijk werd op 15 april 2007 het pand in de Havenstraat op feestelijke wijze geopend. We zien een enthousiaste Bep aan het woord in het Woerdens Nieuwsblad bij de opening. "Plannen heeft de Kunstkring altijd gehad. Vast staat dat met de ruime expositieruimte aan de Havenstraat plannen niet alleen plannen blijven, maar ook uitgevoerd kunnen worden"

Gerrit Luidinga nam de voorzittershamer over van Annelies van der Sman en ontpopte zich als artistiek leider van de Kunstkring. De Kunstkring werd door hem als expositievereniging flink op de kaart gezet.

George de Wrede deed een voorstel voor een nieuw blad voor de vereniging, maar dat plan kwam wegens gebrek aan medewerking niet van de grond.

Het ledental nam stormachtig toe en groeide naar 70 leden. Onder een van die nieuwe leden herkennen we de latere voorzitter Hans Hagen.

De Kunstkring had het doel bereikt dat zij jaren voor ogen had gehad. Midden in de binnenstad, een prachtige werkruimte en een expositieruimte waar veel publiek aan voorbij kwam.

Bep vertelt hier over met veel enthousiasme. "Ik was best wel trots op de prachtige exposities van leden en externen. Er was veel afwisseling en de onze expositieruimte was volop in de belangstelling" Ja, en als penningmeester is dat natuurlijk een mooie tijd.

Er kwam professionalisering en een sprong naar de toekomst. Bep maakte een activiteitenprogramma, dat tot de dag van vandaag nog voldoet. Ze maakte ook op internet een speciale weblog en zorgde daarna met Alex Feenstra voor de vormgeving van de eerste website van de vereniging. Gert Jan Meijer bepleitte in de algemene ledenvergadering van 2008 voor het houden van Masterclasses en het opnieuw invoeren van werkbesprekingen.

En toen

Bep: "En toen..... het was ergens midden 2009 toen Gerard Kremers, als opvolger van Gerrit Luidinga en ik bij de nieuwe wethouder Loes Ypma werden geroepen. Samen met enkele vertegenwoordigers van andere culturele organisaties. De Havenstraat bleek te duur, vertelde de wethouder en er waren inmiddels andere plannen. Bij het zoeken naar andere mogelijkheden werd samenwerking tussen de diverse clubs aanbevolen.

Apennijns droombeeld, 2009

De gemeente was niet consistent. We hadden een contract voor 5 jaar, het lag in juni 2009 zelfs klaar voor definitieve ondertekening, maar de gemeente trok zich terug. Natuurlijk kan er geen vaste lijn zijn in het gemeentebestuur als er binnen korte tijd driemaal van wethouder wordt gewisseld. Ook bij de ambtenaren waren wisselingen geweest en dan staan de wethouders helemaal droog. Populair zeggen we dan dat de gemeente niet is te vertrouwen"

Het werd het begin van een lastige periode voor de Kunstkring. Met de gemeente kon geen overeenstemming worden bereikt en uiteindelijk trok de Kunstkring aan het kortste eind. Ze moest in september 2011 het prachtige onderkomen verlaten. Via onderuur werd de activiteiten in het najaar 2011 en voorjaar van 2012 in het pand van Radix Veerman op de Edisonweg doorgebracht. Een intensieve tocht van het bestuur volgde langs vele leegstaande panden in Woerden en evenzovele ledenvergaderingen werden gehouden om iedereen te informeren. In juni 2012 kon het nieuwe atelier aan de Handelsweg in Kamerik in gebruik worden genomen. Bep vindt dit een prima oplossing, hoewel een onderkomen in het centrum van Woerden natuurlijk de voorkeur zou verdienen. Qua afstand maakt het haar eigenlijk niet veel uit.

Wijze raad

Bep heeft het tot de dag van vandaag allemaal meegemaakt. Ze blikt terug en ook vooruit. "Ik wil er het komende jaar echt mee stoppen, dan doe ik dit werk al 13 jaar. Ik heb er echt van genoten. Maarten heeft mijn penningmeesterschap inmiddels overgenomen en ik zit nu meer als adviseur in het bestuur. Vanuit die positie wil ik voor de toekomst het advies geven om continu de afstand tussen bestuur en leden kort te houden en steeds de meningen en wensen te peilen. De Kunstkring heeft veel interne binding, maar bestaat ook uit echte individualisten. Die ook nog wel eens samen willen werken in het atelier en die ook wel eens samen willen exposeren.

Kalf, 2009

We doen op dit moment heel veel dingen goed. De bijeenkomsten worden druk bezocht. Kennelijk voorziet het in een behoefte. Ik zie ook dat we niet eens altijd een programma nodig hebben voor zo'n avond. Een aantal mededelingen is voldoende, want de rest van de tijd kletsen we met zijn allen wel vol.

De activiteiten gaan continu door, maar het is wel goed om de vinger aan de pols te houden. Modeltekenen en boetseren nemen op dit moment in belangstelling af terwijl het portrettekenen weer erg populair is. Ons schema moet dus ook flexibel zijn.

Mijn vraag hoe haar eigen ontwikkeling is gelopen van dat eerste schetsboek af, resulteert in een rondleiding door het huis waar in alle kamers wel iets moois is te zien. Het meest trots is Bep wel op haar eigen abstracte werk.

We kennen ook allemaal haar vriendenprint van 2014, een lino-snede waar haar man Pasquale en haar hond Falgo op te herkennen zijn.

Graag zet ze haar werk in deze richting door en zonder de Kunstkring kan ze echt niet.

Bep, het is prachtmens en een duizendpoot binnen onze vereniging.

Interview door Theo Aarsen, 2014

Naschrift

Bij de voorbereiding van het interview met Bep Cherillo stuitte ik in de archieven van de Kunstkring op enkele bijzondere feiten rond 2000, de periode van de Natte Kwasten en de komst van het nieuwe logo

De Kunstkring stond op het moment dat Bep in 1998 lid werd van de vereniging al enkele jaren onder voorzitterschap van Mieke Mars. Eind 1998 werd Mieke opgevolgd door Jan Christiaanse. Een nieuw bestuur met maar liefst acht leden trad aan. Er werden nieuwe activiteiten ontwikkeld, het aantal leden groeide naar net boven de veertig. Echter..... er was binnen de vereniging een nieuw fenomeen ontstaan. Bep heeft dat buiten het bestuur maar heel zijdelings meegemaakt.

Bep herinnert zich: "Vanaf eind 1997 was een groep van een kleine tien leden, merendeel gepensioneerd, op de maandagmiddag actief met olieverf onder leiding van Jaap van der Voorn. De groep noemde zich "de natte kwasten".

Uit de verslagen van toen blijkt dat dat overigens prima functioneerde tot er eind 1999 discussie kwam of leden binnen de Kunstkring eigenlijk wel les kunnen krijgen. Was het lidmaatschap van de Kunstkring al niet een garantie dat men zelfstandig kon werken? Bestuurlijk gaf dit discussie. Voorzitter Jan Christiaanse nam immers ook deel aan de Natte Kwasten. Met al het "gedoe dat ontstond" legde hij in het voorjaar van 2000 zijn functie neer. In de ledenvergadering van maart 2000 die daar op volgde nam vicevoorzitter Mieke Mars de honneurs waar en in dat jaar kwam er een geheel nieuw bestuur. Christine Dunaj werd voorzitter, trad vrij snel weer af, waarna Annelies van der Sman voor vele jaren het roer overnam. Annelies en eerder Christine namen het roer stevig ter hand. Het artistieke niveau moest flink omhoog, men sprak af dat er soosavonden, thema-avonden en werkbesprekingen werden georganiseerd. Men schreef nieuwsbrieven aan de leden waarin vele activiteiten werden aangekondigd. De bestuursvergaderingen uit die tijd gingen in die tijd natuurlijk ook veel over groen onderhoud en schoonmaken van goten, inbraken enzovoort. Ook verscheen van de hand van Bauke Ferwerda in 2000 een Kunstkrant binnen de vereniging.

Hoe ging het verder met de Natte kwasten.

Na de ledenvergadering begin 2000 had men de zaak van de Natte Kwasten gewoon zo gelaten en pas met het zicht op de verhuizing naar de Havenstraat nam de groep van 9 man afscheid van de Kunstkring en verhuisde naar de Badkuip.

Een ander memorabel feit rond 2000 was **de komst van het nieuwe logo.**

Niet veel leden bij de vereniging zullen het oude logo nog kennen. Het werd vooral intern gebruikt op de inschrijfformulieren en heel soms in een uiting naar buiten. Het staat hiernaast afgebeeld.

In de herfst van 1999 werd Christian Jut gevraagd om een nieuw logo te ontwerpen. Het werd het mooie en frisse logo dat we tot heden hanteren. Een drietal leden van de Kunstkring koos dit uit een 20-tal ontwerpen. Hieronder staan er ook enkele andere afgebeeld.

